

» Vi kan skabe arbejdspladser, hvor innovation og genbrug udvikles, og hvor Morsø's DNA fremmes med turisme og sammenhængskraft

PETER THERKILDEN (V), medlem af regionsrådet

al forsynes
forkorte i indlæg.

Om molerindvindingsret

Af Peter Therkildsen

Medlem af regionsrådet og forretningsudvalget for Venstre, Ilkøjert 5, Erslev

GRAVETILLADELSE: Nogen har åbenbart den opfattelse, at man kan retfærdiggøre at få håndfæstede planer skrinlagt, hvis man blot fordrejer realiteterne - og gentager dem ofte nok.

Sådan må vi ikke håbe det er, for så har tilliden til lokalstyret spillet fallit.

På den baggrund vil jeg gerne fremkomme med nogle faktuelle oplysninger omkring molerindvindingen.

Viborg Amt fik i forbindelse med råstoflovgivningen i 70'erne til opgave at forestå planlægningen af råstofindvindingen.

Der blev på amtets foranledning nedsat en arbejdsgruppe med kontorchef Bo Brix fra Fredningsstyrelsen som formand og geolog Lars Kristiansen fra Viborg Amt som sekretær.

Medlemmerne af arbejdsgruppen var repræsentanter for Geologisk institut Aarhus Universitet, Geologisk centralinstitut på Københavns Universitet, Rigsantikvarens Arkæologiske Sekretariat, Fredningsstyrelsen og Morslands historiske Museum.

Direktør Jørgen Jacobsen fra Skamol, borgmester Knud Erik Jensen og amtsrådsmedlemmerne Jens Kristian Ludvigsen og Niels Ladefoged kom i arbejdsgruppen sammen med embedsmænd fra amt og kommune. Landskabskonsulent Keld Hansen fra Frøstrup udarbejdede grave- og efterbehandlingsplaner. I alt bestod

» De argumenter, som nu fremføres, bygger på følelser og fornemmelser. Det er helt legalt, og det har jeg fuld respekt for.

PETER THERKILDSEN (V)

arbejdsgruppen af ca. 25 personer

Morsø Kommunes rolle var meget beskedent, men man havde selvfølgelig den interesse at tilgodese den unikke molerproduktion - af hensyn til udviklingen og muligheder på Mors.

Moler-rapporten blev afleveret i 1985. To år før havde en lignende arbejdsgruppe udarbejdet en tilsvarende rapport på Fur.

Amtsrådet, der havde kompetencen, vedtog efterfølgende at arbejde efter rapportens aftaler og vurderinger. Rapporten blev det

politiske og faglige testamente, man ville følge.

Planen, som den efterfølgende er blevet til, er vedtaget igen og igen. Først i regionplanen, og senere i Råstofplanen i 2000, 2004, 2008 og 2012.

Graverettigheder er forlænget til 2028, og aftale er indgået med lodsejere i både de områder, der er tale om og i andre områder, som er afstået - med kompensationer til ejerne i sin tid.

Politisk er planerne fulgt i både Region Midtjylland i forhold til Fur og på Mors indtil dato.

Intet er forandret siden moler-rapporten fra 1995 - bortset fra kystbeskyttelseslinjen, skriver Peter Therkildsen. Arkivfoto

Intet er forandret i forhold til de vurderinger, som arbejdsgruppen forholdt sig til i 1985. Skal man pege på en justering, er det strandbeskyttelseslinjen, som nu er 300 meter mod før 100 meter.

De argumenter, som nu fremføres, bygger på følelser og fornemmelser. Det er helt legalt, og det har jeg fuld respekt for. Men argumentationen holder ikke i forhold til hensynet til helheden og aftalegrundlaget, og de 300 meters strandbeskyttelseslinje kan overholdes og styres i gravetilladelserne.

Vi har brug for industrien, for moleret rummer så mange muligheder og er en del af vores verdenskulturarv på Mors. Med gravning i Stærhøj og Mosebjerg kan det udvikles. Forventningen til at der graves i bakkerne, som der tidligere er gravet i, kan ingen, der sætter sig ind i forholdene, være i tvivl om.

Det vil fortsat give Mors nogle enestående muligheder, som vi skal glæde os over.

Det er forudsætningen for, at vi fortsat kan udvikle kandidaturen til UNESCO Verdensarvslisten, at Molermuseet kan udvikles med de Danekræ som ofte fremkommer. Vi kan skabe arbejdspladser, hvor innovation og genbrug udvikles, og hvor Morsø's DNA fremmes med turisme og sammenhængskraft, ikke mindst når det gælder livet på Nordmors.